

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ποίημα γὰρ τὴν Εἰρήνην, ποῦ τὸν κόσμον θὰ φαειδρύνῃ.

Σηκωθῆτε παλληκάρια τῆς Ἑλλάδος σπιρουνᾶτα,
ἦλθε κι' ἡ στιγμή νὰ πηρῶμε φέρτε τὴν κραιοκανάτα·
σηκωθῆτε γαλονάδες ποῦ σὰν πρόβατα κοιμάστε,
τὸν Ἑτέμ με τὸ σαρίκι τόρα πλέον μὴ φοβάστε·
μὴ φοβάστε γαλονάδες τὸν Ἑτέμ με τὸ σαρίκι,
σηκωθῆτε νὰ γλεντήτε τῆς εἰρήνης μας τὴ νίκη.

Ἀρ' τὰ κόκκιλα βγαλμένα τῶν Ἑβραίων Γερμάνων,
πρῶτα πρῶτα θὰ δοῦναι τὸν ἀγῶ τῶν Ἀθηναίων·
ἀκολούθως τοὺς πριγγήπους καὶ τὸν Κώστα ἐξαίρετως,
κι' ἕναν ἕνανε κατόπιν τοὺς Ῥωμητοὺς ἀνεξαίρετως,
πὼ γυρεύαμε πολέμους καὶ μπαρούφες ὅσες πῆς,
χωρίς νάχομε ντροπῆς.

Σηκωθῆτε σπατατζήδες,
λουττροὶ καὶ στραγαλατζήδες,
κι' ὅλοι πέστε με χαρά,
νὰ εἰρήνη μὴ φορά!

“ Νὰ εἰρήνη ποῦ δοῦναι τὸ στρατὸ καὶ τὴν κορῶνα,
νάχομε ἔλεγχον καὶ φτώχεια ἕναν ἡμῶν αἰῶνα!
Νὰ εἰρήνη ποῦ θὰ κάμῃ τοῦ Κανάρη το' ἀπογόνους,
νὰ ξυστοῦνε με τὰ ἀγκώνους.

Τώρα πώχομε κλεισμένη τὴν εἰρήνην σ' τὸ κλουβὶ
ἃς τὸ ποῦμε, πὼς οἱ Τούρκοι ἐσταθῆκαν παλαβοί,
ἀροῦ κι' ἐβλεπαν πὼς εἶναι οἱ σποθάτοι μας, καθοῦροι,
νὰ μὴν ἔλθουν νὰ σᾶς κάμουν τὴν Ἀθήνα σας ἀχοῦρι.
Κι' ἂν σᾶς ἔκαναν ἀχοῦρι τὴν Ἀθήνα τὴ μεγάλη,
ἤθελ' ἔχομε ἡσυχία σ' τὸ ἐξῆς κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι
ποῦ γιὰ πινομή δική σας, φαντασμένοι μου ψειρήδες,
πᾶμε σήμερα σ' τὰ ξένα μαζωμένοι σὰ γαρίδες.

Τὴν εἰρήνην χαιρετῆστε
καὶ σ' ἐδαῦτη τραγουδήστε,
“ Σὲ γνωρίζει ἀπὸ τὴν ὄψι
τὸ ῤματάκι τὸ θολό μας,
σὲ γνωρίζει ἀπὸ τὴν κόψη
ποῦ θὰ κάμῃ σ' τὸ λαιμό μας. ”

Σηκωθῆτε γαλονάδες τῆς Ἑλλάδος σπιρουνᾶτοι
ποῦ με πρῶτο σμπάρο Τούρκου ἐγυρίζετε τρεχᾶτοι,
σηκωθῆτε καὶ τὸ ἄστρον τῆς εἰρήνης γλυκοφέγγει,
φόβος δὲν εἶναι κανένας νὰ ξαναπαντῆτε Γκέγκη,
μέλι γίνηκε καὶ γάλα ὁ Ἀβδούλ με τὸ Γιωργάκη
πὼπιανόντανε γιὰ γούστο κάθε λίγο καὶ λιγάκι,
κι' εἶπ' ὁ Ῥήγας σ' τὸ Σουλτάνο,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.Φ1.0017

“ὅσους ὅρκους θέλεις κάνω,
πῶς μ' ἐτούτην τὴν εἰρήνην ποῦ μὰς ἔκαμ” ἡ Εὐρώπη,
δὲν θὰ σὲ ξαναπειράξουν οἱ δειοί μου οἱ ἀνθρώποι,
κι' ὅσο θᾶνε χρεωμένοι καὶ ὁ ἐλεγχος θὰ στέκη,
ποῦ νὰ πιᾶσουνε τουφέκι!”,

Φεύγει κάθε ὑποψία πῶς ὁ Τούρκος μὲ τὴ φέσα,
ἀντιστάσεως μὴ οὔσης, θάρτη σ' τὴν Ἀθήνα μέττα.
Ἔρχονται τὰ παλληκάρια κάθε τάγματος καὶ λόχου
ν' ἀγκυλιάσουνε μανάδες μὲ παλμὸ καρδιᾶς ζεστῆς,
παύουνε κι' ἡ ῥι τ ῖ ρ ἄ τ ε ς τοῦ κλεινοῦ μας Διαδόχου
π' ὅποτα κι' ἀντὴς θυμᾶται σῶρχεται νὰ βουρλιστῇς.

Φεύγουν κι' ἀπ' τὴ Θεσσαλία τοῦ Ἑτέμ πασσᾶ τ' ἀσκέρια,
ποῦ δὲν ἄφησαν ἀρνάκι, ποῦ δὲν ἄφησαν πιτσοῦνι,
κι' ἔρχεται ἡ Γερμανία μὲ τὸν ἐλεγχον σ' τὰ χάρια,
νὰ μᾶς βάλῃ τὰ ποδάρια σ' ἓνα μοναχὸ σκαλτσούνι.
Κι' ἀντὸς ποῦμε “Βρὲ, Ἑβραῖοι τ' εἶν' αὐτὸ π' ἀποφασῆς;
θὰ μᾶς ποῦνε,, Δὲν θυμᾶστε τὰ λεφτὰ πώκουκαλῆστε,
κι' ἐκαθήσετε γιὰ δαῦτα τὸν Τρικούπη σ' τὸ σκαμνί,
παρὰ κάνετε καὶ νάζια, μπεζεβένηδες, Ῥωμοί;
Δὲν ἀρνούμεθα πῶς εἴσθε εὐπατρίδαι καὶ σοφοί,
κι' ὅπως ὅπου κι' ἀν χρωσιᾶτε δὲν θὰ βάλετε καρφί,
ἀλλ' ἀφοῦ σὰς βρίσκω τόρα σ' ἀραγκιὸ καὶ σ' ἀραλέκι,
γιὰ νὰ λείψουν ἡ σκοτούρες, δώστε μου τὸ χαρτζιλίκι,

Ψάλλε Μούσα τραγουδίστρα,
ὅπου γιὰ νὰ σ' ἐραστῶ,
μ' ἔχεις κάμει σὰ σουρίστρα
καὶ κοντέσω νὰ σβυστῶ,

Ψάλλε μας γιὰ τὴν εἰρήνην, τὰ καλὰ ποῦ θὰ μᾶς φέρῃ
πὲς πῶς ἔχει τόση τέχνη τοῦ Ῥωμοῦ τὸ σβέρτο χέρι,
π' ὅποιος κι' ἀν τονὲ φυλλάει,
πάντα κάτι θὰ κολλᾷ,
κι' ὅτος ἐλεγχος κι' ἀν γένῃ,
πάντα κούκαλο θὰ βγένῃ.

Σηκωθῆτε τῆς ἀρμάδας καπιτάνοι καὶ πιλότοι,
πῶς ἐκοῦφναναν τῆς πέτρες τὰ μεγάλα σας κανόνια,
κι' ἀν τῆς Πρέβεζας τὸ κάστρο σὰς ἐμάρανε τὸ σκότι,
εἶναι δίκιο νὰ σὰς δώσουν μεγαλείτερα γαλόγια.
Σήκω πρίγκηπα Γιωργάκη ποῦσαι θάλασσα; δελφίνι,
νὰ γιορτάσης τὴν εἰρήνην.
Σήκω κι' ἄσε τῆς τορπίλες μὲ τὰ κόκκινα φανάρια.
ποῦ σ' τῆς ἔφτιασ' ὁ Τρικούπης γιὰ νὰ βγάνῃς λεθρινάρια.

Σηκωθῆτε παλληκάρια νὰ γιορτάστε μὴν εἰρήνην,
ποῦ μ' ἐδαύτην ἡ Εὐρώπη ἀπεράσισε καὶ θέλει,
ὁ καθένας μας ξαπόρτο καὶ λογαριασμὸ νὰ δίνῃ,
ποῦ θὰ πάῃ, τί θὰ κάμῃ, πῶς θὰ βγάνῃ τὸ καρβέλι,
πῶς θὰ τρώῃ, πῶς θὰ πίνῃ, πῶς θὰ ζῇ τῇ ραμελιά του,
πότα θᾶναι σ' τ' ἀναγκαῖο γιὰ νὰ κάμῃ τὴ δουλειά του.

Ποιὸς ἐπέρυσι σὰν τώρα,
τῶς πῶς τέτοια χώρα
ἀπὸ γνῶστες πλουτισμένη κι' ἀπὸ γράμματα μεγάλη,
θὴ βρεθῇ σὲ τέτοιο χάλι!
μὰ κι' ἀν ἤθελε συνέβῃ νὰ καταστραφοῦμε πάντως
φταῖμ' ἐμεῖς κατὰ ποῦ τῶπε κι' ὁ καῦμένος ὁ Φαράντος;

Σηκωθῆτε, σηκωθῆτε
Τούρκο πιά μὴ φοβηθῆτε,
φοβηθῆτε τὴν Εὐρώπην ποῦ μ' ἐτούτην τὴν εἰρήνην,
μουντζες μὲ; τὸ Ναβαρίνο μὲ κακούργο χαῖρι δίνει.

Φεύγουν οἱ πρῶτοι καὶ οἱ κλοῖ,
καὶ μᾶς ποτίζουνε χολή.

Ἦθελα νάξερα γιατί, χωρὶς καμμὴν αἰτία
ἐφέτος ἀπεφάνισε ἡ ἀριστοκρατία
καὶ κάθε ῥίτσα ντιστεγνέ, ἱστορικὴ καὶ φίνα,
νὰ σηκωθῇ συρφάμελν νὰ πάῃ σ' τὴν Ἀθήνα.

* *

Ἐκαμ' ὁ Μπλέσσας τὴν ἀρχὴν κι' ἀμέσως τόσες ἄλλες
σὰν ἔμπιστεμένα πρόβατα ξακλούθα τονὲ πέρνουν·
καὶ φεύγουν ἀπ' τὸν τόπο μας, ἡ γίνες κι' ἡ μεγάλες
κι' ὁλοῦθε θλίψι καὶ καῦμὸ καὶ μαύρη λύπη σπέρνουν.

* *

Φεύγουνε τὰ καλλίτερα τοῦ τόπου μας στολίδια,
κι' ἀφίνουν σ' τῆς καρδοῦλες μας μαχαίρια καὶ ψαλίδια,
φεύγουν ἐδῶθ' ἀπ' τὰ μικρὰ καὶ πᾶνε σ' τὰ μεγάλα,
κι' εἶναι ζημιὰ σημαντικὴ, τῆς κρέμας; ἡ φευγάλα.

* *

Ὁλο μας τὸ μπλοῦ τὸ αἶμα,
τὸ ἀρχοντιά; ἡ πρώτη κρέμα,
μαύρη πέττα ρίχνουν ὅλοι
σ' τὸ φτωχό μας τ' Ἀργαστόλι.

* *

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τί κακό και τί μαράζι,
μέσα του καθένας βάζει,
βλέποντας κυρές και δούλες που ν' αΐζιζον τον κόπο.
υποχώρησες να κάνουν Δι α δ ο χ ι κ ῶ τῶ τρέπω
και να φεύγουν ἀφ' τὸν τόπο που τοὺς θρέφει και τοὺς ζῇ,
πέρνωντες καθὼς κι' ἐκεῖνος και τῆς κόττες τους μαζύ.

* * *

Πῶς διγύλο να κατεβῇ σ' τὸ νοῦ τους τέτοια βίδα !
Νὰ πάρῃ ὁ τάδεσ τῇ στιγμή π' ἀνέβαιν' ἡ σταφίδα
γιατὶ χωρὶς τὸν ὑψωμὸ τῆς σταριδῆς ἐφέτο,
ἤθελε πάει τὸ ψωμί στῆς μούστρες σὺν κομφέτο,
και δὲν θὰ κούταγε κανεὶς,
ὅσο και νᾶν' ἐπιφανῆς,
βλέποντας πῶς τὸν τόπο του δουλεύει ψωμοτόρι,
να σηκωθῇ φαρμακικῶς να πᾶ νὰ ντιθερτίρη.

* * *

Κι' εἶν' ἡ φευγάλα θάνατος· πληγὴ που δὲν θὰ γιάνῃ
να χάσουμ' ἀφ' τὸν τόπο ρας και Μπλέσσα κι' Ἀνδρογιάννη,
εἶν' ἐν ἀπάντεχο κακὸ π' ὅποιος κι' ἂν τὸ γρικῇσῃ,
σὰ βυζαντινὸ παιδι τῆς κλάψης θὰ τσακίσῃ.

* * *

Ψάλλε Μούσα μου τρελλή,
βασιολύπητο τραγοῦδι·
φεύγουνε πολλὲς, πολλοὶ,
φεύγει κάθε νηὸ λουλοῦδι.
Κρέμες πλέον στ' Ἀργοστόλι
δὲν θὰ βλέπουν τὰ θολά μου,
Μούσα δῶσε μου πιστόλι
να πετάξω τὰ μυκρά μου.

* * *

*Ερημος ὁ τόπος μένει
και σφαλεῖ πᾶς μέγας οἶκος,
φεύγει κάθε χαϊδεμένη,
πάει κι' ὁ Φωκάς ὁ Νίκος.
Φεύγει κάθε φίνο μέλος
ἀφ' τῆς ράτσες τῆς βαβδάτες,
πάει, πάει κι' Ἀντωνέλος
πᾶν κι' οἱ ῥέστοι διπλωμάτες,
πῶρχονται τὸ καλοκαίρι
γιὰ ν' ἀλλάζουμε τ' ἀγέρι.

* * *

Ἀκοῦς ἐκεῖ να φεύγουνε με τόσο ἀπονιά !
να μὴν τοὺς καίγεται καρφὶ γιὰ τὴν Κεφαλλονιά,

που μ' ὀλητῆς τὴν πο β ε ρ τ ᾶ και τῇ στενοχωριά,
τὸ ἀνάιτῃσε και τσῶκαμε πασσαδες και θερία !

* * *

Μένουμε τὰ σταγκώματα και φεύγουνε τ' ἀτήμια,
φεύγουν τ' ἀρνάκια τὰ παχειὰ και μένουν τὰ ψωφήμια,
φεύγουν αὐτὲς που παίζουμε σ' τὸν τόπο πρώτη πάρτη,
και μένουν ἢ μιζέριες κι' ἐμεῖς, κάμποσοι σκαρτοί.

* * *

Σαχλὸς και κακορίζικος χειμῶνας θὰ περάσῃ·
φεύγουν αὐτὲς πῶττόλιζαν τὸ Μύλο και τῇ Λάσῃ
και μόνον μένουνε μ' ἐμᾶς τοὺς ἀναπαράδῃτες,
ὁ Δάλλας κι' ὁ Τριαντάφυλλος δασκάλοι Λευκαδίτες.

* * *

Μαυρὴ βλέπουν τῇ δουλειᾷ,
και κάμποσοι προικοθῆρες,
χάνουν τὰ χρυσᾶ πουλιὰ,
ποῦ, ἡ κοτσιλιὰ τους λίρες,

θὰ πετάξουν μακρυὰ ἢ μικρὲς χρυσοφτεροῦσες,
καὶ θὰ μείνουν μοναχὰ ἢ παληρὲς ἢ κολοσοῦσες.

* * *

Ἀρχόντισσες που θρέρεστε με πάππες και με χῆνες;
γιατὶ μᾶς ἀρνηθήκετε και πᾶτε σ' τῆς Ἀθῆνης;
δὲν σᾶς ἀρέσει νᾶσαστε ἢ πρῶτες πατριώτισσες
παρὰ θὰ πᾶτε να σᾶς ποῦν ψωροεπαρχιώτισσες;

* * *

Ἐκεῖ τὰ καπελίνια σας σ' τὸ μάτι δὲν κτυποῦνε,
τρε ν τ ι σ τ ε γ κ ε καθὼς ἐδῶ ποτὲ δὲν θὰ σᾶς ποῦνε,
κι' ἂν τῆς Ἀθῆνας ἡ τριβὴ πολλὰ σᾶς ἐξαλείψῃ
τ' Ἀργοστολιότικο ἀξ ἂ ν ποτὲ δὲν θὰ σᾶς λείψῃ.

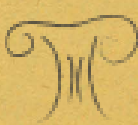
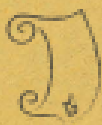
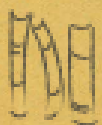
* * *

Μεῖνέτ' ἐδῶ σ' τὸν τόπο σας τὸν ἀνθισμένο τόπο,
πῶχετε τῇ νιτράδα σας και ζῆτε χωρὶς κόπο,
μεῖνέτ' ἐδῶ να τρέχετε σ' τοῦ μπουλεβάρ τῆς πλῆξης
μπροστὰ σας να ξεχάνουμε κι' ἐμεῖς οἱ μισοβλάκες.

* * *

Ἐχ' ἡ Ἀθῆνα μπουλεβάρ και μύλους γιὰ σουλάτσο;
ἔχει πρικάδες τοῦ λουρδᾶ και βούσκα με μελάτσο;
ἔχει λεφτὰ και δύλεφτα μπακίρι ντελικάτο
να κάνουν οἱ ἀρχόντοι σας παζάρι στὸ μαρκάτο;

* * *

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Κι' ἂν στὴν Ἀθήνα θάχσετε καλλίτερο λουσάρισμα
σκεφθῆτε πῶς σ' τὸ θέατρο δὲν ἔχει τοῦρνο χάρισμα,
σκεφθῆτε πῶς τὰ ἔθιμα θὰ πάρτε κάθε σκούρδου
κι' ἐτότε, τ' ἀρχοντίκι σας θὰ γίνη σούρδου μοῦρδου.

ΤΙ ΘΕΛΩ!

Βαρέθηκα τοὺς ἔρωτες, τὰ νηάτα,
βαρέθηκα νὰ βράζω στὴν πιτιάτα,
τ' ἀνθρωπισμοῦ βαρέθηκα τὴ φάρα,
βαρέθηκα νὰ ζῶ στὴν κουταμάρα.

* * *

Δὲν θέλ' ἀνθρωπισμὸ γιὰ ν' ἀγαπᾶω,
νὰ γένω θέλω ... ψύλλος ... νὰ τσιμπᾶω,
νὰ τρέχω, νὰ σαρταίνω. ν' ἀγχελώνω,
κι' ἐκεῖ ποῦ μοῦ γουστάρει ... νὰ τρυπῶνω ...

* * *

Νὰ χώνωμαι σὲ στήθια ποῦναι μέλια, ...
νὰ κάνω μέρα νύκτα ... σκουρδουμπέλια,
νὰ πίνω νηότης αἷμα νὰ φουσκώνω,
κι' ἐκεῖ, μὲς τὰ μερλάκια ... ν' ἀλαφρώνω...

* * *

Δὲν θέλω ν' ἀγαπῶ, νὰ ξενυκτάω,
νὰ πάσχω, νὰ πονῶ, ν' ἀποζητάω ...
στὸν κόσμον θέλω μόνη μου σκοτοῦρα
πῶς νὰ βουρλίζω πλάταις ... στή φαοῦρα!

* * *

Δὲν θέλω νὰ ταφῶ ποῦ θὰ πεθάνω,
δὲν θέλω ἄνθ' ἱτιαῖς, κυπαρισσάκια,
παράδεισος γιὰ μέ, ποῦ θ' ἀνασάνω,
εἶναι νὰ τσακιστῶ ... σὲ δυὸ νυχάκια!

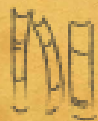
Λύκος.

ΠΟΘΟΣ.

Μ' εὐτῆνο τὸ μακρὸ σκοινὶ ποῦ παίζεις ὅλο ἔνο,
καλλίτερα νὰ μ' ἔδενες ποῦμαι ζουρλὸς γιὰ σένα.

GANZ TOLL

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.)

ΕΝΑ ΣΩΣΤΟ.

Ὅπου κι' ἂν πάγω καὶ σταθῶ,
γιὰ τὴν εἰρήνην μου μιλοῦνε
μ' ὅσους γνωστοὺς κι' ἂν εὔρεθῶ,
γιὰ τὴν εἰρήνην μ' ἐρωτοῦνε.

—

Κι' ἐγὼ τὴν ζουλεύω τὴν Εἰρήνην
ἂν ὅμως ἐσυνέβαινε νὰ λάχῃ,
καμμιά καλοθρ'μμένη ... Κατερίν
κι' αὐτὴ δὲν μοῦ χαλάει τὸ στομάχι.

Ἀλεξανδρινός.

XXX

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Τὸ Μουσικὸν τῆς Σχολῆς σῶμα θ' ἀρχίσῃ νὰ
παινίζῃ τακτικῶς ἀπὸ τῆς αὔριον Κυριακῆς 28
Σεπτεμβρίου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Δικαστηρίων.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ τοῦ Δημοτικοῦ, τοῦ Σχολαρχεί-
ου καὶ τοῦ Γυμνασίου, θὰ ἀγοράζουν τὰ βιβλία των
καὶ ὅλα τὰ ἄλλα γραφικὰ εἶδη μὲ τὰς τιμὰς τὰς
ὁποίας πωλοῦν καὶ τὰ καταστήματα τῶν Ἀθηνῶν,
ἀπὰ τὸ βιβλιοπωλεῖον ὁ « Παλαμῆδης, » τὸ ὁποῖον
διευθύνει ὁ φιλοπρόδοος Καλλίνικος.

ΦΑΝΕΛΕΣ καὶ ἐσώθρακα ὁλομάλλινα καὶ ἐκ-
τάκτου ποιότητος. Κώδωνας ἡλεκτρικοὺς διὰ τὰ
δωμάτιά σας μὲ πολὺ ὀλίγα χρήματα. Λάμπες νε-
ωτάτου συστήματος. Νιτσεράδες, πεύκια, καὶ χίλια
ἄλλα εἶδη πολυτελείας, ἔλαβεν ἐξ Εὐρώπης ὁ φι-
λόκαλλος ἔμπορος Τσιρόλιας.

Μιὰ ἀπλὴ ἐπίσκεψις εἰς τὸ πλουσιώτατον κατά-
στημά του, θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ!

ΣΤΕΦΑΝΑ καὶ παρθενικά διὰ γάμους. Μεγάλην
συλλογὴν λαιμοδετῶν. Μετάξια καὶ μαλλιά τοῦ
κεντήματος ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ ἐκλεκτῆς
ποιότητος. Ψιλικὰ διάφορα, εὐθηνὰ καὶ νεώτατα,
θὰ εὕρητε εἰς τὸ κατρστημα Χαραλ. Ἀρσένη.

ΑΠΑΝΤΑ τὰ διδακτικὰ βιβλία μὲ τιμὰς ἀνεπι-
δέπτους συναγωνισμοῦ, πωλοῦνται καὶ εἰς τὸ βιβλι-
οπωλεῖον τοῦ Δ. Τραυλοῦ.

ΤΥΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ